

වුල්ලධනුද්ධර ජාතකය

තවද සරණාසත වප්‍රපජරවූ තිලෝගුරු බුදුරජානන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි එක් ස්ත්‍රියක් කෙරේ උකටලීවූ හික්ෂුකෙණෙකුන් අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

ඒ කෙසේද යත්

හික්ෂුකෙණෙකුන් වහන්සේ එක් ස්ත්‍රියක් කෙරේ ලෝභයෙන් උකටලීව වාසය කරණ සෙක්. සර්වඥයන් වහන්සේ එපවත් දැන වදාරා සැබෑද මහණ තෝ ස්ත්‍රියක් කෙරේ ලෝභයෙන් වාසය කරන්නේදැයි විවාළ කල්හි සැබෑව ස්වාමීනී දැන්වූ කල්හි මේ ස්ත්‍රිය කෙරේ ලොභ කළේ තොප දන්මතු නොවෙයි පළමුත් මූ තුමු තාපට අනර්ථව සිටියේවේදැයි වදාරා ඒ කෙසේදැයි ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුහුමදක්න නම් රජ්ජුරුකෙනෙකුන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි ගන්ධාර දේශයෙහි තක්සලා නුවර දිසාපාමොක් ආචාරීන් සමීපයට බ්‍රාහ්මණ කුමාරයෙක් ගොස් සියලු සිල්ප ඉගෙන ඉනුත් ධනුශ්ඡිල්පය නිමවා උගත. දිසාපාමොක් ආචාරී සමාධිව බ්‍රාහ්මණ කුමාරයන්ට වුල්ල ධනුද්ධර කුමාරයෝ යයි නම් තබා තමන්ගේ වැඩිවිය දුවනියන් පාවා දුන්හ. වුල්ලධනුද්ධරයෝ තමන්ගේ බිරින්ද කැඳවාගෙන මාවතෙක යන්නාහු වනාන්තරයකට පැමිණියාහ. ඒ වනාන්තරයේ ත්‍රිමදගලිත හස්තියෙක් ඇත. ඒ හස්තියා ධනුද්ධරයන් දක දිවගෙන ආය. වුල්ලධනුද්ධරයෝ පඤ්චායුධ සන්නද්ධව ඊ දඬු පන්සියයකුත් ඇරගෙන යන්නාහු හස්තියා දිවගෙන එන්නා ඊ දණ්ඩක් ඇදපියා ඇරගෙන විද්දාහු වාත කුඹයෙන් වැද පළවා ඇතා එතනම එලා නික්මුණු කලට, අනික් වනාන්තරයක සොරුන් පන්සියයෙක් දඩමස් මරා පුළුස්සා කනකලට වුල්ලධනුද්ධරයෝ එතනට පැමිණ තමන් බිරින්දට කියන්නාහු දඩමස් පුළුස්සා කන මිනිසුන් උන්තැනට ගොස් දඩමස් ඉල්වාගෙන එවයි කියා යවුන. ඒ කියන සොරු පිලිස්සු දඩමස් නොදී අමු මාංශාදී යවුන. වුල්ලධනුද්ධර කුමාරයෝ අමු මාංශ දක කියන්නාහු පිලිස්සු මාංශ නොදී අමු මාංශ දුන්නේ අප කෙරේ කනස්සඵ වෙන්ද? යි කියා දෙවෙනිව බිරින්ද අත අමු මාංශ යවන්නා සොරු පන්සියය කෝපවන ඉන් එකෙක් අප පන්සියය වෙහෙසයි දැයි කියා කෝපයෙන් දිවුවා වූ වුල්ලධනුද්ධරයෝ එකින් එකට සොරු පන්සියය එකක් අඩු ඊ දඬු පන්සියයෙන් විද එලුන. සොරුන් නායක තැනැත්තේ ඉවත්ව සිට අවුත් වුල්ලධනුද්ධරයන් අල්වාගත සොරදෙටුවා හා වුල්ලධනුද්ධරයන් හා උනුත් කා සොරා යට කොට ඔබා ගෙන වුල්ලධනුද්ධරයෝ සොරුර කඩුව දිලවයි අත්දික්කොට ලන්නා සොරාට කඩුම්ටදී වුල්ලධනුද්ධරයන්ට කොපුව දිලුන. සොරා වුල්ලධනුද්ධරයන් ඉස කපා මරා යන්ට නික්මුණු කලට ගතක් සමීපයට පැමිණියාහ. සොරදෙටුවා සිතන්නේ බාල කල පටන් පරණ පුරුදු පුරුෂයා මරවා මා කෙරේ ලොභකළාය. ඉදිරියේ අනික් පුරුෂයෙකු දුටත් මටත් මේ කාරණ මානයයි සිතා මැගෙන් සට ප්‍රයෝජන නැතැයි මා මෙතනම ඇරපියා යෙමි සිතා සොරුර තොප ඉතකුබු ඉතකඩින් තොප පලන් ආභරණ ගලවා බැඳ දිලන්න එතර කිබා අවුත තොප කැඳවාගෙන යෙමි කියන්නා යහපතැයි ඒ නියාවට තමා ඉත තිබු ඉතකඩෙහි තමා පලන් ආභරණ ගලවා බැඳ දිලන්නා සොරදෙටු ඇරගෙන ගගින් එතරපීනා ගොස් යන්ට ආකාර දක්වා ලිය. ස්ත්‍රිය කියන්නී ඇයි ස්වාමිපුත්‍රයාණෙනි මා ඇරපියා නික්මුණු නියාදැයි කියන්නා තොපගේ පරණ සමණන්ට කළදැ දුටුකල මට තමාම වේද තිගෙන් මට ප්‍රයෝජන නැතැයි කියා නික්මුණාහ. ස්ත්‍රී ගග සමීපයේ බැද්දේ උන්තිය. ශක්‍රයෝ මෙපවත් දැන පංචසිඛයා හා මාතලී දිව්‍යපුත්‍රයා කැඳවා කියන්නාහු අසවල් ගග සමීපයේ උන් ස්ත්‍රී වෙහෙසන්ට උවමැනවැයි කියා පංචසිඛයා උකුසුවෙසක් හා මාතලී දිව්‍යපුත්‍රයා මත්සය වෙසක් හා ශක්‍රයෝ තුමු කැනහිල් වෙසක් මවාගෙන කටින් දඩමස් කැටියක් ඩැගෙන මම ගග සමීපයේ වෙරළ ගාවා යෙමි පංචසිඛය තොපි උකුසුවෙසයෙන් ආකාශයෙන් ඇවිදුව මාතලිය තොපි මත්සය වෙසයෙන් මා යන ඉදිරියට දියෙන් ගොඩ පැනපියව මම කට තිබු මාංශය දමා මත්සයයා ඩැගන්ට යෙමි පංචසිඛය තෝ උකුසුවෙසයෙන් මා දමු මාංශ කැටිය ඩැගනුව මාතලිය තෝ මත්සය වෙසයෙන් දියට පැන පියවයි කියා තුන්දෙන අවුත් ඒ ස්ත්‍රිය සමීපයෙහි පෙණගියාහ. කැනහිල් මාංශ කැටියක් ඩැගෙන ගග සමීපයේ ගොඩ අසල යන කලට මත්සයයෙක් දියෙන් ගොඩට පැනපිය. උකුසු මාංශකැටිය ඩැගන එකියන සිඟාලයා මත්සයයාත් නොලැබ මාංශකැටියත් නොලැබ විකෙෂපව ගග සමීපයේ උන් ස්ත්‍රීයගේ මුන බල බලා සිටියේය. එවිට එකියන ස්ත්‍රී මහත් කොට සිනාසීපුවාහ. ඊට ශක්‍රයෝ කියන්නාහු මෙතන නැව්මක් ගී කීමක් කෙළිනඑවක් නැතිව මහත් කොට අස්ථානයේ සිනාසුනුයේ කිමිදැයි විවාළේය. එවිට ස්ත්‍රිය කියන්නී තොප කටින් ඩැගෙන ආ මාංශ කැටිය මත්සයයා කමිසි කටින් දමා මත්සයයා ඩැගන්ට ගියකලට මාංශකැටිය උකුසු ඩැගත. මත්සයයා දියට

පැනපීය, මේ කාරණය දක සිනාසිමි කීව. එවිට ශක්‍රයෝ කියන්නාහු තොපි මට සිනාසෙන්නට කාරණ කිමිද තොපගේ පළමු පියවා කැ සමුණනුත් නැතිව අළුත් සමුණනුත් නැතිව උභය භූෂටව ඉදිනා තොපි මට නින්දා කියා සිනාසෙන්නේයයි ශක්‍රයෝ නින්දාකොට බිනූහ. ඊට ස්ත්‍රී කියන්නී පළමු මෙසේවූ කටයුත්ත කොට මෙසේ වූ දුක්කට පැමිණියෙමි ඉතිබ්බේ පතිවතා ධර්මය විනා මෙසේවූ දෙයක් නො කරමි කීව, ශක්‍රයෝත් පතිවතා ධර්මය විනා මෙසේ වූ චතුස්සත්‍යය ප්‍රකාශ කොට මේ වුල්ල ධනුද්ධර ජාතකය නිමවා වදාළසේක. චතුස්සත්‍ය දේශනාවගේ කෙළවර උකටලී භික්ෂූන් වහන්සේ සෝවාන් වූසේක. එසමයෙහි වුල්ලධනුද්ධර යෝ නම් මේ භික්ෂූහුය. එසමයෙහි ස්ත්‍රී නම් මේ ස්ත්‍රීමය එසමයෙහි ශක්‍රව උපන්නෙමි බුදුවූ මම්ම යයි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාළසේක.